



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

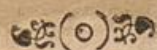
Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Decreta San[c]tiss. In Christo Patris Ac D. N. D. Alexandri Papæ VII. In
Congregationibus generalibus Sanctæ Romanæ & Universalis Inquisitionis
habitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957



AMICE LECTOR.

Cum forsan in meliorem tuam, aliorumque directionem, quadraginta quinque damnatas ab Alexandro VII. propositiones desideres, libuit easdem tibi in hac medulla annectere.

DECRETA
SANTISS. IN CHRISTO PATRIS
AC D. N. D.

ALEXANDRI PAPÆ VII.

In Congregationibus generalibus Sanctæ
Romanæ & Universalis Inquisitionis habitis.

Feria V. die 24. Septembris 1665.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctæ Sede Apostolica specialiter Deputatis.

SANCTISSIMUS D. N. audivit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ Disciplina relaxativas, & Anima-

Alexandri VII.

marum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam indies magis excrefcere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omnino ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas DEUS, cujus verba in æternum permanent, arctam esse definivit, in animarum perniciem dilatari, seu verius perverti contingeret, idem Sanctissimus D. N. ut oves sibi ereditas ab ejusmodi spatiosa, lataque, per quamitur ad perditionem, via, pro Pastoralis sollicitudine in rectam semitam evocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus serio commisit: Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussis, usque ad hanc diem infra scriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sux singillatim exposuerunt.

1 Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum Divinorum ad eas virtutes pertinentium.

2 Vir equestris ad duellum provocatus potest
il-

DE CRETA.

illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3 Sententia asserens, Bullam Coenæ solum prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, Anno 1629. 18. Julii in Consistorio Sacræ Congregationis Emin. Cardinalium, visa & tolerata est.

4 Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absolvere quoscumque sæculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurta.

5 Quamvis evidenter tibi constet Petrum esse hæreticum, non teneris denuntiare si probare non possis.

6 Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in confessione; ac proinde non est denuntiandus.

7 Modus evadendi obligationem denuntiandæ sollicitationis est; Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denuntiandi.

8 Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9 Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

10 Non est contra justitiam pro pluribus sacrificiis

Alexandri VII.

ficiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittam promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11 Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

12 Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13 Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

14 Qui facit confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15 Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

16 Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Secerdotem non approbatum ab Ordinario.

17 Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis Viris prædicta impingere nisi occidatur.

18 Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo iniqua certò immi-

DECRETA.

net sententia, si alia via non potest innocens damnatum evitare.

19 Non peccat maritus occidens propria auctoritate uxorem in adulterio deprehensam.

20 Restitutio à Pio V. imposta Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, eo quod sit poena.

21 Habens Capellaniam collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

22 Non est contra Justitiam Beneficia non conferre gratis, quia collator conferens illa Beneficia Ecclesiastica pecunia interveniente non exigit illam pro collatione Beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23 Frangens jejunium Ecclesiæ ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subjicere præcepto.

24 Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollucionem.

25 Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit confessionis præcepto, dicens commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26 Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest judex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius præ alio.

27 Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opi-

Alexandri VII.

opinio cenferi probabilis, dùm non conftet, reje-
ctam effe à Sede Apostolica tanquam improba-
bilem.

28 Populus non peccat, etiamfi absque ulla cau-
sa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, de similibus Propositionum
examine cura, & studium impenderetur, interea
idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, &
decrevit, prædictas Propositiones & unamquam-
que ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas,
effe damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat,
ac prohibet: ita ut quicumque illas, aut conjun-
ctim aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut
de eis etiam disputativè publicè, aut privatim tra-
ctaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat
in excommunicationem, à qua non possit (præter-
quam in articulo mortis) ab alio quacumque et-
iam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existen-
te Romano Pontifice, absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, &
sub interminatione Divini Judicii prohibet omni-
bus Christi fidelibus cujuscumque conditionis, di-
gnitatis ac status, etiam speciali, & specialissimâ
notâ dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam
ipsarum ad praxim deducant.

*Joannes Lupus, Sanctæ Romanæ, & Uni-
versalis Inquisitionis Not. &c.*

Loco (†) Sigilli.

An-

DECRETA.

Anno à Nativitate D. N. IESV CHRISTI
millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto, Indictione
tertia, die verò 2. mensis Octobris, Pontificatus au-
tem Sanctiss. in Christo Patris D. N. D. Alexandri,
Divina Providentia Papa VII. anno undecimo, su-
pra dictum Decretum affixum, & publicatum fuit
ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellaria
Apostolica, ac in acie Campi Flora, ac in aliis locis
solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Me-
lanù, ejusdem Sanctiss. D. N. Papae & San-
ctissima Inquisitionis Cursorem.

FERIA QUINTA,
DIE DECIMA OCTAVA
Martii Anno 1666.

In Congregatione generali Sanctae Romanae, & Uni-
versalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico
Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexan-
dro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentis-
simis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinali-
bus in tota Republica Christiana adversus hereti-
cam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à
Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis.

SANCTISSIMUS D. N. post latum De-
cretum die xxiv. Septembris proximè elapsi,
quo viginti octo Propositiones damnatae fuerunt;
exa-

Alexandri VII.

examini sedulo, & accuratè usque ad hanc diem
infra scriptis aliis quadragessimis quintum nume-
rum implentibus, per plures in Sacra Theologia
Magistros, ac per Eminentissimos & Reverendissi-
mos DD. Cardinales adversus hæreticam pravita-
tem Generales Inquisitores, eorum suffragio sin-
gillatim super unaquaque ipsarum audivit.

Propositio 29. In die Jejunii, qui sæpiùs modicum
quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine
comederit, non frangit jejunium.

30 Omnes officiales, qui in Republica corpora-
liter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii,
nec debent se certificare, an labor sit compatibilis
cum jejunio.

31 Excusantur absolutè à præcepto jejunii omnes
illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant,
etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter u-
nius diei conficiant.

32 Non est evidens, quod consuetudo non come-
dendi ova, & lactinia in Quadragesima obliget.

33 Restitutio fructuum ob omissionem horarum
suppleri potest per quascumque Eleemosynas,
quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii
fecerit.

34 In die Palmarum recitans officium Paschale,
satisfacit præcepto.

35 Unico officio potest quis satisfacere duplici
præcepto pro die præsentis, & crastino.

36 Regulares possunt in foro conscientie uti
privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per
Concilium Tridentinum.

37 Indulgentiæ concessæ regularibus, & revoca-
tæ

tæ

DECRETA.

ta à Paulo V. hodie sunt revalidata.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimùm, est consilium, non præceptum.

39. Illa particularia *quamprimùm* intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensûs ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarium ad eiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinari, vulgò *regalo*, dùm deficiente illa, nimis ægrè ageret vitam, & alia epulæ tædio magno concubinarium, afficerent; & alia famula nimis difficile inveniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus.

43. Annum legatum pro Anima relictum, non durat plus quam per decem annos.

44. Quoad forum conscientia, Reo correcto, ejusque contumaciâ cessante, cessant censurae.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, usque dùm adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam
scian-

Alexandri VII.

scandalofas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: Ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defende- rit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quâcumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus cujuscumque conditio- nis, dignitatis, ac statûs etiam speciali, & specialis- simâ notâ dignis, ne prædictas opiniones, aut ali- quam ipsarum ad praxim deducant.

*Ioannes Lupus, Sanctæ Romana, & Vni-versa-
lis Inquisitionis Notarius.*

Locus (†) Sigilli.

*Anno à Nativitate D. N. IESV CHRISTI
millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto. Indictione
quarta, die verò 23 mensis Martii, Pontificatus au-
tem Sanctiss. in Christo Patris D. N. D. Alexandri,
Divina Providentia Papa VII. anno undecimo, su-
pradictum Decretum affixum, & publicatum fuit
ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellar-
iæ Apostolicæ, ac in acie Campi Flora, ac in aliis locis
solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Me-
lanû, ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ & San-
ctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

FINIS.